

PÄÄTOIMITTAJALTA

KOULUT FRAMILLA

Varhaiskasvatuksessa opettajia ei ole saatavilla ja palkankorotukset eivät ole olleet tarpeeksi suuria houkutellakseen lisää opettajia Helsingin päiväkoteihin. Luokanopettajia on myös etsitty Helsingin peruskouluihin Facebookia myöten. Erityisluokanopettajista ja erityisopettajista puhumattakaan, joita ei kerta kaikkiaan vain ole saatavilla.

Aineenopettajien kohdalla ei yleensä ole saata-
vuusongelmia, vaan tietyistä reaaliaineiden opet-
tajista, kuten historian, uskonnon, biologian ja
maantieteen opettajista on ylitarjontaa. Tämä on
ongelma, sillä opettajia ei pitäisi kouluttaa työt-
tömiksi, mutta tämä asia on yliopistojen käsissä
ja toistaiseksi yhteisymmärrystä ei ole tässä ky-
symyksessä löytynyt. Työ- ja elinkeino ministeri-
ön mukaan viime vuoden maaliskuussa oli 1590
työtöntä aineenopettajaa. Maaliskuussa yleensä
opettajien työttömyys on alhaisin. Koko vuoden
keskiarvo on noin 2500 työtöntä aineenopettajaa.
(Työ- ja elinkeinoministeriön tilastot)

Peruskoulussa uudet opetusmenetelmät ja mo-
nikäyttötilat eivät tunnu sopivan kaikille oppilaille,
vaan osa haikailee perinteiseen luokkaopetukseen.
Osalle uudet tilat ovat taas akustisesti kestä-
mättömiä. Saa nähdä, miten oppimiskäsitys muuttuu
tulevaisuudessa.

Ammatillisella puolella on siirrytty yhä enem-
män työssä oppimiseen, mutta mitä työpaikoilla
pitäisi opettaa ja kenen pitäisi opettaa, onkin ai-
van toinen juttu. Opiskelijoilta odotetaan nykyään
itseohjautuvuutta, jota heillä ei välttämättä ole, ja
näyttää nyt siltä, ettei työpaikoilla ole aivan vielä
valmiuksia kaikkeen tarvittavaan opetukseen. Pu-
humattakaan siitä, että kuka opettaa ja millaisella
ammattitaidolla.

Suomen hallitus ei puolestaan ole päässyt yk-
simielisyyteen siitä, kuinka paljon korkeakoulutuk-
selle annetaan lisää rahaa. Kaikilta kouluasteilta on
aikanaan leikattu paljon, joten näiden nk. säästöjen
palauttamisen pitäisi jo alkaa. Peruskoulun ja luki-

on perusrahoitus tulisi uusia ja ei saisi olla pouk-
koilevaa. Tosin jos rahoitus pysyy nykyisellä tasolla
ja ikäluokat pienenevät tätä vauhtia, se jo tasaa
jonkin verran.

Lukion opettajana huomasin heti koulun alkaes-
sa, että opiskelijat ovat hakeutuneet yo-kirjoitus-
ten valmennuskursseille. Monesta lukiosta on ns.
säästöjen myötä leikattu yo-kirjoitusten kertaus-
kurssit. Helsingin poliitikkojen, jotka ainakin aikai-
semmin ovat olleet tasa-arvon perään, tulisikin nyt
kiireesti herätä. Yo-kokeiden arvosoilla haetaan
nykyään korkeakouluihin, ja varakkaat vanhemmat
kykenevät maksamaan lastensa valmennuskurssit.
Ongelma on, että kaikilla ei ole varakkaita vanhem-
pia, joten eikö lukiodien tulisi tarjota näitä kurse-
ja omassa opetuksessaan? Kaikissa lukioissa ei
ole etenkään reaaliaineissa kertauskursseja, ja jos
mielii ylioppilaaksi, on yleensä läpäistävä ainakin
yhden reaaliaineen koe. Mielestäni selitykseksi ei
kelpaa, että pääsykokeiden kautta voi myös hakeu-
tua korkeakouluihin. Suomessa korkeakoulutus on
tunnetusti periytyvää.

**PS. Olin Lontoossa kesällä Erasmus-kurssilla ja vierailin
Earling Collegessa, joka on jonkinlainen meikäläisen
lukion ja ammattikoulun yhdistelmä (tällä kampuksella
opiskelijat olivat 16-18 -vuotiaita). Ongelmat ovat
täysin samoja: kännyköiden käyttö tunneilla,
myöhästely, välinpitämätön suhtautuminen opintoihin,
maahanmuuttajaopiskelijoiden usein riittämätön kielitaito
ja erityisopetuksen kasvanut tarve. He olivat aivan
ihmeissään, että meillä Suomessa, koulutuksen luvatussa
maassa, on aivan samat ongelmat.**

MARJO MELA
PÄÄTOIMITTAJA